

І.С. Лаухіна

Кандидат педагогічних наук

Доцент кафедри теорії та практики іноземних мов

Уманський державний педагогічний університет

імені Павла Тичини

ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ПРИНЦИПУ СВІТСЬКОСТІ У ФУНКЦІОНУВАННІ ФРАНЦУЗЬКОЇ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У сучасній Франції світськість держави як спосіб організації суспільного життя переосмислюється з погляду відповідності загальноєвропейській стратегії полікультурності в освіті та суспільному житті. Ідеться вже не стільки про войовничу антирелігійну пропаганду, скільки про розумне співіснування церкви і світської держави. Такий підхід має сприяти впровадженню і реалізації навчально-виховної парадигми шкільної освіти, що прийшла на зміну суто навчальній. Релігієзнавчі знання у цьому контексті розглядаються як важливий засіб виховання молоді в дусі поваги до культурної спадщини, національних цінностей і традицій. Крім того, як і в цілому в Європі, відмова від ідей войовничого атеїзму і радикальної світськості розглядається як шлях до світоглядного плюралізму, притаманного відкритим і демократичним суспільствам [1].

Попри те, що в сучасній Європі світськість сприймається як закономірність культурно-історичного розвитку суспільства і невід'ємний елемент європейської демократії й культури, релігія продовжує відігравати важливу роль як атрибут національної ідентичності окремих груп населення, особливо іммігрантських. У низці європейських країн виникла потреба адаптувати шкільний педагогічний процес до потреб дітей-іммігрантів та їхніх батьків, які сповідують пов'язані з релігією цінності. Насамперед це стосується ісламських общин, досить чисельних у європейських країнах. Франція не є винятком. Здійснення релігійної освіти у школах Франції, як і в більшості

європейських країн, узгоджується з такими європейськими і міжнародними правовими нормами, як релігійна терпимість, демократизм, громадянськість, додержання прав людини, збереження культурної спадщини. Ураховуючи це, світськість як принцип функціонування французької шкільної освіти переосмислюється в законодавчому, методологічному, стратегічному і практично-прикладному аспектах [2, с. 122-132]. І хоча про впровадження спеціальних релігійних курсів не йдеться, проте відбувається розширення і поглиблення релігієзнавчого компонента знань у шкільних програмах.

Література

1. Папіжук В. О. Реформування змісту загальної середньої освіти у Франції : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки» / Валентина Олександрівна Папіжук. – Житомир, 1997. – 22 с.
2. Понкин И. В. Французские официальные документы 2004 г. о светскости образования / И. В. Понкин // Право и образование. – 2005. – № 1. – С. 122–132.